GEHAT HOB IKH A HEYM- געהאַט האָב איך אַ היים

Paroles: Mordkhaï Gebirtig Musique: Emil Gorovets (1926-2001)

Gehat hob ikh a heym, a shtikl roym.
A bisl virtshaft vi bay oreme layt.
Vi tsugebundn vortslen tsu a boym
hob ikh mikh mit mayn bisl oremkeyt.

געהאַט האָב איך אַ היים, אַ שטיקל רוים.
אַ ביסל ווירטשאַפֿט, ווי בײַ אָרעמע לײַט
ווי צוגעבונדן וואָרצלען צו אַ בוים
האָב איך מיך מיט מײַן ביסל אָרעמקייט

Gekumen zaynen zey mit has un toyt.
Mayn orem shtikl heym vos ikh farmog.
Vos ikh mit mi hob yorn lang geboyt.
Farnikhtet hobn zey dos in eyn tog.

.געקומען זײַנען זיי מיט האַס און טויט .
מײַן אָרעם שטיקל היים וואָס איך פֿאַרמאָג
וואָס איך מיט מי האָב יאָרן לאַנג געבויט.
פֿאַרניכטעט האָבן זיי דאָס אין איין טאָג .

Gehat hob ikh a heym,
a shtibl un a kikh.
Un shtil gelebt azoy likh yom lang.
Gehat fil gute fraynd, khaveyrim arum zikh.
A shtibl ful mit lider un gezang.

געהאַט האָב איך אַ היים,
אַ שטיבל און אַ קיך
און שטיל געלעבט אַזוי ליך יום לאַנג
געהאַט פֿיל גוטע פֿרײַנד, חברים אַרום זיך.
אַ שטיבל פֿול מיט לידער און געזאַנג

Gekumen zaynen zey,
vi kumen volt a pest.
Aroysgeyogt fun shtot
mit vayb un kind.
Geblibn on a heym vi feygl on a nest
nisht - visndik far vos, far velkhe zind?

געקומען זײַנען זיי,
ווי קומען וואָלט אַ פּעסט
אַרויסגעייאָגט פֿון שטאָט
מיט ווײַב און קינד
געבליבן אָן אַ היים ווי פֿייגל אָן אַ נעסט
נישט - וויסנדיק פֿאַר וואָס, פֿאַר וועלכע זינד?

Gehat hob ikh a heym,
itst hob ikh zi nisht mer.
A shpil geven far zey mayn untergang
ikh zukh itst a naye heym, nor shver-oy zeyer shver.
Un kh'veys nisht vu-
un khveys nisht oyf vi lang.

געהאַט האָב איך אַ היים
.איצט האָב איך זי נישט מער .
אַ שפּיל געווען פֿאַר זיי מײַן אונטערגאַנג
אוי -איך זוך איצט אַ נײַע היים, נאָר שווער זייער שווער.
און כ'ווייס נישט ווו-
און כ'ווייס נישט אויף ווי לאַנג

Gekumen zaynen zey mit has un toyt.

געקומען זײַנען זיי מיט האַס און טויט.

J'ai eu autrefois une maison

J'ai eu autrefois une maison, une petite maison.
Avec un peu de quoi vivre comme tous les pauvres gens.
J'étais aussi proche de ma misère
que des racines pouvaient l'être d'un arbre.

Ils sont venus apporter la haine et la mort.
Mon petit foyer que je possédais,
Que j'avais construit au fil des années,
En un jour ils l'ont détruit.

J'avais un chez moi, une pièce et une cuisine
et j'ai vécu ainsi pendant de longues années
J'avais beaucoup d'amis, de camarades autour de moi
Un chez moi plein de chants et de musique.

Ils sont venus comme surgit la peste
Et m'ont chassé de la ville avec ma femme et mon enfant
Restés sans foyer comme les oiseaux sans nid
Ne sachant pourquoi, pour quel péché ?

J'avais autrefois une maison, à présent je ne l'ai plus
Ma chute aux enfers était un jeu pour eux
Je cherche à présent une nouvelle maison, mais c'est dur,
o comme c'est dur.
Et je ne sais ni où, ni pour combien de temps